

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra ATHENODORUS

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758508256/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

ATHENODORUS

I Rom gik atter Ry af fjerne Sejre
Til Glands for Kejserdømmets unge Sol,
Og Lykkens Tempel smykkedes med Krands
Og Dagen henfløj under Jubelraab; –
Mod Aften strømmed Folket over Forum,
Og Trængslen steg foran August's Palads,
Hvor tusind brune Øjne stirred op,
For end at see et Glimt af Dagens Afgud;
Om Borgen stod de sejrende Cohorter,
De blanke Hjelme kasted Lyn i Solen,
Og over Lynet svæved Romas Ørn,
Og over den kom som i Marmorskyer
I Borgens brede Fag August tilsyne,
Lig Jupiter, mens Folket tordned Bifald.

Men ved Augustus' Side stod en Olding,
Uvilligt dragen frem for Mængdens Blikke:
Det var Athenodorus, Philosophen,
Berømt for Viisdom og for strenge Sæder, –
Til ham sig læned Kejseren fortrolig,
Og Jublen steg ved sligt et adelt Syn.
Dog saae der Ingen Gubbens skarpe Blik
Og Smilet, da han Øjeblikket efter
I Hallen ene med Augustus udbød:
„Er jeg nu færdig? Kan Philosophien
Gaae trøstig nu tilbage til sin Vraa
Og vente ydmygt, til den atter bruges?“